

- het door Éditions Jacob bij het Gerecht tegen deze beschikking ingestelde beroep verwerpen;
- Éditions Jacob verwijzen in alle kosten in verband met de onderhavige procedure, zowel in eerste aanleg als in hogere voorziening.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante doet haar hogere voorziening op twee middelen steunen.

Met haar eerste middel verwijt zij het Gerecht blijk te hebben gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door zich voor de nietigverklaring van de goedkeuringsbeschikking te baseren op de exceptie van onwettigheid van het besluit houdende toestemming voor de lasthebber.

Met haar tweede middel, dat uiteenvalt in vier onderdelen, stelt zij dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat de aanwezigheid van de vertegenwoordiger van de lasthebber in het bestuur van Editis als onafhankelijke derde een grond kon zijn voor nietigverklaring van de goedkeuringsbeschikking. Dit is het gevolg van de onjuiste voorstelling van bepaalde feiten, kennelijke motiveringsgebreken en een onjuiste rechtsopvatting op verschillende punten: zo heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting met zijn verkeerde uitlegging van het begrip onafhankelijkheid (eerste onderdeel); het heeft in zijn motivering niet aangetoond in hoeverre de banden tussen de vertegenwoordiger van de lasthebber en Editis de inhoud van het door de lasthebber aan de Commissie toegezonden verslag ongeldig konden hebben gemaakt (tweede onderdeel); het Gerecht heeft een onjuiste voorstelling van de feiten gegeven en het bestreden arrest doen mank gaan aan een kennelijk motiveringsgebrek doordat het heeft geoordeeld dat het verslag van de lasthebber van „beslissende invloed” is geweest op de goedkeuringsbeschikking (derde onderdeel); ten slotte heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door de goedkeuringsbeschikking nietig te verklaren zonder aan te tonen in hoeverre zij zonder de gestelde onregelmatigheden een andere inhoud zou hebben gehad (vierde onderdeel).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal de grande instance de Chartres (Frankrijk) op 29 november 2010 — Michel Bourges-Maunoury, Marie-Louise Heintz, echtgenote Bourges-Maunoury/Direction des services fiscaux d'Eure et Loir

(Zaak C-558/10)

(2011/C 46/09)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal de grande instance de Chartres

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Michel Bourges-Maunoury, en zijn echtgenote, Marie-Louise Heintz

Verwerende partij: Direction des services fiscaux d'Eure et Loir

Prejudiciële vraag

Verzet artikel 13, tweede alinea, van hoofdstuk V van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen bij het Verdrag tot instelling van één Raad en één Commissie welke de Europese Gemeenschappen gemeen hebben⁽¹⁾, zich er tegen dat alle inkomsten van een belastingplichtige, inkomsten van de Gemeenschappen daaronder begrepen, in aanmerking worden genomen bij de berekening van de bovengrens van de vermogensbelasting?

⁽¹⁾ PB L 152, blz. 13, thans artikel 12 van hoofdstuk V van Protocol (n° 7) betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie (PB 2010,C 83, blz. 266).

Beroep ingesteld op 3 december 2010 — Europese Commissie/Republiek Polen

(Zaak C-569/10)

(2011/C 46/10)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordiger: K. Herrmann, gemachtigde)

Verwerende partij: Republiek Polen

Conclusies

- vaststellen dat de Republiek Polen, door niet de nodige bepalingen vast te stellen om ervoor te zorgen dat de toegang tot de activiteit van prospectie, exploratie en productie van koolwaterstoffen zonder enige discriminatie tussen de belangstellende subjecten plaatsvindt, en dat de vergunningen voor de uitoefening van die activiteit worden verleend volgens een procedure waarbij alle belangstellende subjecten een aanvraag kunnen indienen, en volgens criteria die vóór het begin van de termijn voor indiening van de aanvragen in het Publicatieblad van de Europese Unie worden gepubliceerd, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 2, lid 2, 3, lid 1, en 5, sub 1 en 2, van richtlijn 94/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 1994 betreffende de voorwaarden voor het verlenen en het gebruik maken van vergunningen voor de prospectie, de exploratie en de productie van koolwaterstoffen⁽¹⁾

- de Republiek Polen verwijzen in de kosten.